

Ἀδελφοί μου,

Ἔστωμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εὐρισκόμεθα στὴν Κύπρον σήμερα μέσα στὸ μέσον μιᾶς φοβερῆς τραγωδίας, θυέλλης, παθῶν, κακῶν, καὶ διερωτᾶται κανεὶς, πῶς φθάσαμεν μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ.

Τί εἶναι αὐτὸ ποῦ τύφλωσε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ; Σκεφθῆτε. Ποία εἶναι ἡ κυρίως αἰτία ὄλων αὐτῶν τῶν κακῶν ποῦ λαμβάνουν χώραν γύρω μας, μέσα μας, μέσα στοὺς συνανθρώπους μας;

Δέν εἶναι δύσκολον νὰ τὸ βροῦμεν. Στὸ παρελθόν εἴχαμεν μιλήσει σέ ἀρκετὰ μαθήματα γι' αὐτὸ τὸ φοβερόν τέρας ποῦ ὀνομάζεται ἐγωϊσμός, ποῦ εἶναι μέσα στὸν ἄνθρωπον, ποῦ τὸ τρέφει ὁ ἄνθρωπος τὸ μεγαλώνει γιὰ νὰ τὸν ταλαιπωρῇ καὶ νὰ τὸν ἐξοντῶνῃ τὸν ἄνθρωπον τέλος ὡς προσωπικότητα αὐτοεπίγνωση.

Ἐγωϊσμός: Ἀπὸ τί ὁμως κίττειται αὐτόν τὸ φοβερόν τέρας ποῦ ὀνομάζεται ἐγωϊσμός, καὶ ποῖος τὸ κίττει; Κάθε τι στὴν ἀρχὴ ποῦ εἶναι μικρὸ φαίνεται ἀκίνδυνον, ἀσήμαντο, ὁμως ὅταν μεγαλώσῃ μᾶς δείχνει πραγματικὰ τί εἶναι. Ἐνα θηρίο ὅταν εἶναι μικρὸ φαίνεται ἀκίνδυνον, κάτι μὲ τὸ ὁποῖόν παίξει κανεὶς, ἕνα φιδάκι, σὺν μεγαλώσῃ ὁμως, τί γίνεται; θηρίον ποῦ κατασπαράσσει, φίδι ποῦ δηλητηριάζει ποῦ σκοτώνει.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι, βλέπουν τὸν ἐγωϊσμόν νὰ γεννᾶται εἰς τὰ τέκνα των καὶ αὐτόν τὸν ἐγωϊσμόν τὸν ἐκλαμβάνουν σὺν ἀρετὴν εἰς τὰ τέκνα των. Τὸν ἐνθαρρύνουν, τὸν τονώνουν, τέλος ποῖοι θρηνοῦν; Δέν ὑπάρχει σίτι σήμερα στὴν Κύπρον ποῦ νὰ μὴν ἔχει νὰ κλάψῃ ἂν ὄχι γιὰ ἕναν θάνατον, γιὰ ἕναν τραυματισμόν γιὰ μιὰ φοβερὴν ὁμως δοκιμασίαν, γιὰ μιὰν ταλαιπωρίαν φυλάκισιν, ἀγωνίαν, θά ἔχη ὑπόφερη.

Καὶ διερωτᾶται κανεὶς. Ποία ἦτο ἡ αἰτία ὄλων αὐτῶν τῶν κακῶν;

Βλέπομεν ἕναν νέον σήμερα, δέν ἔχει σχέσιν ποία εἶναι ἡ ἰδεολογία του, ἡ ἰδεολογία ὡς ἰδεολογία εἶναι ἀκίνδυνος, ἐπικίνδυνη εἶναι ἡ διάθεσις νὰ ἐπιβάλλῃ ἕνα τὴν ἰδεολογίαν του διὰ τῆς βίας στοὺς συνανθρώπους του. Τὸ πεῖσμα εἶναι κακό, ἡ βία εἶναι κακό καὶ αὐτὰ ποῖος τὰ γεννᾷ; Τὴν ἰδεολογίαν, ἀσφαλῶς ὄχι ὁ ἐγωϊσμός ἀλλὰ τὴν βίαν τὸ πεῖσμα τὰ γεννᾷ ὁ ἐγωϊσμός, καὶ, ὁ ἐγωϊσμός μὲ τὰ ἐπακόλουθά του εἶναι αἰτία ὄλων τῶν δεινῶν καὶ ὁ ἐγωϊσμός κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ πιστεῦθῃ ὅτι ἔχει δίκαιον. Ἄν πάρτετε ἄνθρώπους ποῦ ἔχουν διαφορετικὴν καὶ ἀντίθετον ἰδεολογίαν, στὴν ἐποχὴν σας σήμερον στὸ περιβάλλον γύρω καὶ προσπαθήσετε νὰ τοὺς πείσετε ὅτι ἔχουν ἄδικον, θά βροῦν χίλιες δυὸ αἰτίες νὰ σᾶς πείσουν ὅτι ἔχουν δίκαιον. Καὶ πιστέψετε ὅτι δέν εἶναι δύσκολον γι' αὐτοὺς νὰ βροῦν πολλὰ ἐπιχειρήματα νὰ σᾶς πείσουν ὅτι ἔχουν δίκαιον, ποῦ ἂν εἴσθε λίγο, ἄνθρωπος ποῦ εὐκόλα πιστεῦει θά διερωτάσθε ποῖος ἀπὸ ὄλους ἄραγε ἔχει δίκαιον καὶ ποῖος ἔχει ἄδικον καὶ στὸ τέλος θά πῆτε, πιθανόν ὄλοι νὰ ἔχουν δίκαιον καὶ ὄλοι νὰ ἔχουν ἄδικον. Ἄδικον ἔχουν ὄλοι ὅσοι ἐκφράζουν τὴν ἰδεολογίαν των μὲ βίαν πεῖσμα καὶ ἐπιθετικότητα, ὄλοι ἔχουν ἄδικον.

Ἄλλὰ ὅταν τὸ παιδί μέσα στὸ σίτι, ἀπὸ μικρὸ παιδί κτυποῦσε τὸ πόδι του μὲ πεῖσμα καὶ ἀπαιτοῦσε αὐτὸ καὶ ἐκεῖνο καὶ ὁ πατέρας ἔδιδε ἕνα χαστούκι νὰ τοῦ πῆ ὅτι δέν πρέπει νὰ τὸ ἔχῃ καὶ ἡ μητέρα ἐπενέβαινε νὰ πῆ, ὄχι γιατί τί σοῦ ζήτησε τὸ παιδί, ζητᾷ καὶ πολλὰ πράγματα, τὰ ἄλλα παιδιὰ τὸ ἔχουν καὶ ἐγένετο φιλονικία μέσα στὸ σίτι καὶ ἐγένετο τὸ δικὸ τοῦ παιδιοῦ νὰ ἔχῃ αὐτὸ ποῦ ζητοῦσε, δέν ἀντιλαμβάνοταν ἡ μητέρα ὅτι ἐγκληματοῦσε καὶ ἴσως αὐτὸ νὰ ἦτο ἡ πρώτη αἰτία ποῦ γεννοῦσε μέσα στὸ παιδί ἐκεῖνο τὸ φοβερόν τέρας ποῦ μιὰ στιγμὴν θά τοῦ στολίζε τὸν θάνατόν του. Ἦτο ἐκεῖνο ποῦ ἔκαμε τὸ παιδί νὰ πιστεῦθῃ ὅτι μὲ τὸ δάκτυλο στὴν σκανδάλην, τὸ πεῖσμα καὶ τὸν ἔτσιθελισμόν μποροῦσε νὰ ἀποκτήσῃ ὅτι νόμιζεν ὅτι εἶναι ὀρθόν ἢ καὶ ἂν δέν πιστεῦεν ὅτι εἶναι ὀρθόν, ὅτι ἤθελεν νὰ ἔχῃ. Γιατί, ἂν κυττάξετε δίπλα σας σήμερα γύρω σας, θά δῆτε πολλοὺς αὐτοκαλοῦμενους καπεταναίους, ἀποβράσματα τῆς κοινωνίας ποῦ κατὰ βάθος γνωρίζουν ὅτι κάμνουν εἶναι φόνος, κακὸ, κλοπὴ, ὡς τῶσον τοὺς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἰκανοποιήσουν κτηνώδη ἔνστικτά των, ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν καὶ λέγουν, μοῦ ἀρέσει ἔτσι.

Ποῖος λοιπὸν εὐθύνεται σήμερα γιὰ τὴν κατάντιαν τοῦ τόπου μας ἐδῶ, καὶ ὅταν λέγω τοῦ τόπου μας δέν ἐννοῶ μόνον τὴν κοινότητα τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ τῶν Τουρκοκυπρίων;



Τί άλλο από τόν κακόν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, τόν ἐγωϊσμό, τό πείσμα καί τήν βίαν;

Ἡμεῖς φυσικά ἐπαναστατοῦμεν ὅταν βλέπωμεν τήν βίαν ἀπό μέρους τῶν ἄλλων. Ὄταν ὁ Τοῦρως μεταχειρίζεται τήν βίαν εἶναι κάτι φοβερόν, κακόν, ἀπάνθρωπον. Μήπως ὅταν ὁ γελῶν μας πού φέρνει ἕνα Ἑλληνικόν ὄνομα κάμνει τό ἴδιον, ἴσως καί χειρότερα πράγματα, εἶναι λιγώτερον φοβερόν αὐτό πού κάμνει.

Ἄς εἴμεθα δίκαιοι, καί θά ἀρχίσωμεν νά σβήνωμεν τήν πυρκαϊάν πού καίει τήν πόλιν μας, νά ἔχωμεν ὑπόψιν μας ὅτι μέσα στήν Πόλιν αὐτήν ὑπάρχουν σπίτια Ἑλλήνων καί Τοῦρκων καί καίονται καί τά σπίτια καί τῶν δύο αὐτήν τήν στιγμήν καί τό νερό καί ὁ κόπος γιά τήν κατάσβεσίν των θά πρέπει νά εἶναι καί γιά τά δύο σπίτια, γιατί τά ἔχει ἀνάψει ἡ ἴδια φωτιά καί ὅλοι ἔχομεν τήν ἴδιαν εὐθύνην.

Δέν ὀμιλῶ τώρα γιά τοὺς εἰσβολεῖς. Αὐτό εἶναι κάτι πολύ διαφορετικόν, ἀπάνθρωπον, κακόν, τερατώδες. Ἐκεῖνο εἶναι κάτι τό κτηνώδες. Τώρα ὀμιλῶ γιά τοῦ σπιτιοῦ μας τήν κατάντια καί σάν σπίτι μας βλέπω τήν Κύπρον, τήν ταλαιπωρημένην Κύπρον, μέ μανάδες Ἑλληνίδες νά θρηνοῦν παιδιά νεκρά καί ὄρφανά καί νά κλαίου τόν πατέρα πού ἔχασαν, ἀλλά καί Τουρκάλλες πού νά θρηνοῦν συζύγους πού ἔχασαν καί ὄρφανά πού νά κλαίου τόν πατέρα τους.

Γιά μᾶς εἶναι Κύπριοι ἀδελφοί ὅλοι. Αὐτό πρέπει νά ἀντιληφθοῦμεν καί ἄν προκείται νά σβήσωμεν τό μῖσος καί νά ἐκδιώξωμεν τόν εἰσβολέα - αὐτός μόνον εἶναι ὁ ἐχθρός μας - θά πρέπει νά καλύψωμεν τήν Νῆσον μας μέ τό Λευκορόζ φῶς τῆς Ἀγάπης καί μέσα σ' αὐτόν τό φῶς νά περικλείωμεν ὅλους τοὺς Κυπρίους. Ἄλλωστε αὐτό εἶναι καί τό καθήκον μας γιατί δέν προκείται νά ἐκτριχθῶσιν οἱ μὲν ἢ οἱ δέ ἀπό τόν τρόπον τους καί θά πρέπει νά ἐτοιμάσωμεν τό ἔδαφος μιᾶς καλύτερης αὔριον, μιᾶς συνυπαρξέως, ὄχι προσποιητῆς ἀνάγκης ἀλλά πραγματικῆς ἀγάπης καί κατανοήσεως. Τουλάχιστον ἡμεῖς αὐτό θά ἐπιδιώξωμεν ὡς λευκοί ἀδελφοί ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας. Κάθε Τουρκοκύπριος εἶναι ἀδελφός σας, ὅτι καί ἄν ἔπραξε, ἔπραξε ὅτι ἔκαμεν καί ἀνόητό. Ἕλλην Κύπριος καί αὐτό τό γνωρίζομεν.

Κανένα δέν θά κρίνωμεν, ὅλους θά συγχωρήσωμεν, ὅλους θά ἀγαπήσωμεν καί τήν φωτιάν τοῦ μίσους δέν τήν σβήνομεν οὔτε μέ τήν κατάκρισιν, οὔτε μέ τόν θυμόν, ἀλλά, μέ τήν ἀγάπην, τήν συγγνώμην, τήν συγχώρεσιν. Ὅλους θά ἀγαποῦμεν, θά εὐχόμεθα γιά ὅλους μιᾶ καλύτερην αὔριον.

Σεῖς ὡς ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας σπείρετε τόν σπόρον αὐτῆς τῆς ἀγάπης στήν ταλαιπωρημένην αὐτήν Νῆσον, σπείρετε τόν σπόρον γιατί σέ λίγον θά προβάλλῃ ὁ ἥλιος, ζωογόνος, νά τόν κάμῃ νά βλαστήσῃ. Καί ὅταν προβάλλῃ ὁ ἥλιος καί δέν ὑπάρχει σπόρος γιά νά βλαστήσῃ, τότε, σεῖς θά εἴσθε ὑπεύθυνοι. Σπείρετε τόν καλόν σπόρον καί γιά τήν ἀνατολήν τοῦ Ἥλιου καλυτέρων ἡμερῶν ὑποσχομεθα.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΠΙΩ πάντοτε".

Καθαρῖσθε τήν καρδιάν σας.

"Μακάριοι οἱ καθαροί τῆ καρδίᾳ ὅτι αὐτοί τόν ΘΕΟΝ ὄψονται".

Οἱ εἰσβολεῖς θά φύγουν ἀπό τό Νησί σας. Δέν ταλαιπωροῦν μόνον ἑσᾶς, ταλαιπωροῦν καί τοὺς Τουρκοκυπρίους ἀκόμη περισσότερο. Ἀγαπᾶτε τοὺς ἀδελφούς σας, ἔχουν τήν ἀνάγκην τῆς ἀγάπης σας. Θά παρακαλέσω καθημερινῶς νά σκεπάζετε τό Νησί σας μέ τό Λευκορόζ φῶς τῆς Ἀγάπης. Ὅσον πιό συχνά μπορεῖτε, ὅλη μέρα βλέπετε τήν Νῆσον μέ Λευκορόζ φῶς. Εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος νά βοηθησθε. Σᾶς λέγω ὅτι ὑπάρχει πολλή ἀκόμη ἐργασία, πολλή γιά σᾶς, πολλή περισσότερη γιά τοὺς ἀδρατοὺς ἀδελφούς σας.

Καθ' ἕνας τό μερίδιον του.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΠΙΩ πάντοτε".